

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสัมภาษณ์งานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อค้นหาชุดความรู้สำหรับพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ เพื่อการสอบสัมภาษณ์งานและเพิ่มโอกาสในการได้งานทำในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 2) เพื่อพัฒนาชุดความรู้ที่เป็นบทเรียนภาษาอังกฤษสำหรับการสร้างศักยภาพของบัณฑิตในอนาคตให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) เพื่อทดลองใช้และประเมินผลสัมฤทธิ์ของชุดความรู้ที่พัฒนาขึ้นในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ นักวิจัยสามารถนำข้อมูลงานวิจัยไปศึกษาอ้างอิง เปรียบเทียบ หรือปรับใช้ในงานวิจัยที่มีลักษณะเนื้อหาเกี่ยวข้องกันต่อไปได้ และสามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาต่อไปในอนาคต

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยข้างต้นสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการนำหลักสูตรฝึกอบรมค่าภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสัมภาษณ์งานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไปทดลองใช้ พบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.12/80.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้มาก ทั้งนี้อาจด้วยเหตุผล หลายประการ อาทิ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่สะท้อนถึงความจำเป็นและความต้องการของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Graves (2000) Richard (2001) และ Nunan (1998) ที่เสนอว่าการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษต้องวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็น (Needs Assessment) ของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ และในการพิจารณาคัดเลือกและเรียงลำดับเนื้อหาสาระได้ใช้แนวทางการคัดเลือก ของ Ornstein & Hunkins (1993: 237-241) โดยคัดเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) และประเทศสมาชิก เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในความเป็นอาเซียนมากยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงองค์ประกอบของภาษา และ สถานการณ์ในการสื่อสาร การคัดเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรม การออกแบบสื่อการสอนที่เหมาะสมตามแนวทางของ Tomlinson (1998) และมีการวางแผนการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร นอกจากนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทุกชิ้นได้ผ่านการตรวจสอบประสิทธิภาพเพื่อให้แน่ใจว่าหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ

2. นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลขนาดใหญ่มากนั้น อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้วางแผนการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร กอปรกับการทดสอบทักษะการพูดทางตรงทำโดยโมดูลที่ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เข้าอบรมแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองที่พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสัมภาษณ์งานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องถือเป็นการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องในสถานการณ์ที่สมจริงทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ (Harmer, 1991) ที่กล่าวว่า กิจกรรมเพื่อการสื่อสารควรให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในลักษณะที่สมจริงคล้ายกับการสื่อสารที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกศสุดา ปงลังกา (2550) ที่พบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติโดยการสร้างสถานการณ์จำลองในการใช้ภาษาที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริงสามารถพัฒนาสมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Competency) ได้ อีกทั้งในการฝึกอบรมทั้ง 5 วัน ทั้งผู้วิจัยและวิทยากรผู้ช่วย ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักศึกษาตลอดเวลา และกำหนดให้นักศึกษาที่เข้าอบรมต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติกิจกรรมทุกกิจกรรมซึ่งตรงกับ ฐิติภาณุ ผ่อนลาเจียก (2546) ที่กล่าวว่าผู้สอนภาษาอังกฤษควรใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในการสอนทักษะการพูด

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมในระดับมากที่สุดทุกประเด็นการประเมิน มีคะแนนการประเมินในภาพรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 จึงสรุปได้ว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับมากที่สุด และจากการศึกษาความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจในภาพรวมด้านเนื้อหาการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x}$) = 4.57, S.D. = 0.50) รองลงมาได้แก่ การนำความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมไปใช้ในอนาคตได้ ($\bar{x}$) = 4.46, S.D. = 0.23) และสามารถประยุกต์ความรู้ในห้องเรียนกับการร่วมกิจกรรมครั้งนี้ได้ ($\bar{x}$) = 4.40, S.D. = 0.25) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษที่พัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสัมภาษณ์งานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้ ดังนั้นสถาบันระดับอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ควรนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อนักศึกษาสามารถสอบสัมภาษณ์งานเป็นภาษาอังกฤษได้และเพิ่มโอกาสในการได้งานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ
2. หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรระยะสั้นใช้เวลาฝึกอบรม 5 วัน ดังนั้นจึงควรระมัดระวังเรื่องเวลาในการปฏิบัติแต่ละกิจกรรมให้เป็นไปตามกำหนดการ อย่างไรก็ตามหลักสูตรฝึกอบรมแบ่งย่อยเป็น 5 โมดูล ดังนั้นอาจขยายเวลาฝึกอบรมเป็น 7 วัน เพื่อให้มีเวลาทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการนำกิจกรรมที่สื่อที่มีความหลากหลาย เช่นทำเทคโนโลยี หรือ มัลติมีเดีย มาใช้ในการพัฒนาทักษะ ตามความแปลกใหม่และทันสมัยเหมาะกับวัยรุ่น เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้ผู้เรียน สนุกกับกิจกรรมที่สร้างขึ้น เช่น การเขียนภาษาอังกฤษ ผ่านเวปบอร์ด หรือ ในเวปเพจ ของนักศึกษา เป็นต้น